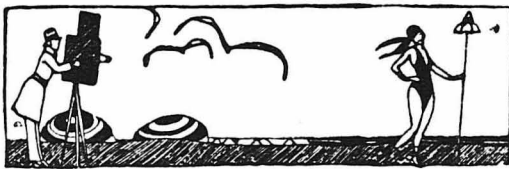

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

[Από την περιφημη συλλογή του JACQUES AMÉLÉE CUBETZ]

ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Δεν ομολογούμε τα ελαττώματά μας παρά μόνο όταν έχουμε την βεβαίωσή τους ο συννομιμαστής μας ή α τις διαφρέσει.

(Φλωριάν)
- Λι μπουτί κανείς να ποθήση, ό τι δεν γνώρισε ποτέ του...
(Βολταίρος)
- Όλα υποθέτουμε να τα συζητούσαμε, εκτός απ' ό τι έδωξ τον έρωτά μας.
(Βίξε)
- Τα πραγματικά γεγονότα είναι ός έβι το πλείστον λιγότερο άληθοφανή από τα φρεσίτια.
(Μπουκαλώ)
- Ένας άρχοντας άμιας είναι πάν ένα άλλοο χωρίς γέμια.
(Μπουρσώ)

- Αν ήλιε να θηροφώνια όλοι ζάλοια καλή σου ποθή, προσπάθησ ό ό ίδιος να την ληφοφώσης.
(Κορνήλιος)
- Ένα καζό δεν έρχεται ποτέ μόνο του.
(Κομμίν, χρονολογός του αμασόνος.)
- Η καρδιά απαντίας συμφωνεί μ' ό τι εκφράζει το στόμα.
(Καμπιστρών)
- Αν ήλιε να εότχηξ στον κόσμο αυτόν προσπάθησ να πιστώηξ ό ό τι να έννοηξ.
(Κοπέ)
Αν εότχηξ ποτέ δώξ ό που δεν εότχηξ και άοτή.
(Δε φράν ντέ Πομπινιάν)
- Ένας ποίχηρ δεν ποίηει να προμένη ποτέ να μύθη το καθήον του απ' τα βιβλία.
(Κορνήλιος)
Εόλοια συζητούσι κανείς ένα ελάττωμα που τόχηξ ο ό ίδιος.
(Σουή)

Μη βιαζόμασ στην εγνωμοσύνη παρά ό ποιοι έχει άνομα την άναρχη σου.
(Φλωριάν)
Οι περασότεροις ενδοφρόνεις άρηγήσεις μαζών γοητήσαν από άνόφους που δεν πολέμησαν ποτέ τους.
(Μολλιέρος)
- Ο νικητής έχει πάντοτε το δίχημ με το μέρος του.
(Βολταίρος)

.....
Ξίλιε, και δέκα χιλιάδες σέφρες αντίεγγίζαν τ' άσταλένια μάτια του Όλιφι. Το δέκατο δευτερόλεπτο ήσαν μαζού σαν ένας αιώνας... Τ' άσταλένια μάτια δεν άνοιγοζέλιαν, ένω τάσπρα μάτια του Έρμαν σπαγοφούζανε καρομένα απ' την άνηχη άγορία του θανάτου...
Χίλιε, και δέκα χιλιάδες σέφρες αντίεγγίζαν τ' άσταλένια μάτια του Όλιφι... Με το περσιτομο στο χέρι έτοιμος να σποτίη ήσαν σαν νεζός... Έβλεπε σ' αυτό το δέκατο δευτερόλεπτο όλεξ τις μοιραίες συνέπειες αυτός του ποροβολισού. Τις έβλεπε σαν άπτασία...

Καιτοις γεμάτους από στρατιώτας... καιτοις γεμάτους πτόματα... αίμα... φούαία αίμα... ποτάμια αίμα... μάχες κροδιστιένες... μάχες χαμένες... κωνούγιες πληγές στά πλευρά της παρτόδος του, πληγές απ' τις όποιες χάνεται η ζωή... απ' τις όποιες χάνονται χιλιάδες ανθρώπινες ζωές...

Από ό πόλεμος ήταν άφροτος, για την έδδίζηση του θανάτου ενός διπλωματικού πράκτορος, που σποτίηθηε σπύσιο δικαίως.

Και όμοξ έφρεξε να τον σποτίησ, με κίνδυνο καταστροφής της Γαλλίας. Έφρεξε όμοξ να σποτίησ, γιατί η ταή είχε πτώ ποτότημ απ' τη ζωή.

Ο Όλιφι ντέ Σέο θα σποτίησ...
- Δέκα !..

Και με το δάχτυλο άγγιξε την σκανδάλη του περσιτοφούμ, μά προτού τραβήξει, ό Έρμαν Σγλάστεο γονατισμένος φώναξε :
- Έλεος !

Τό πλήθος έκασε στά γέλοια, περιφρόνησε το νικημένο και ζητωκραύγασε τον νικητή...

Ο Όλιφι ύποπλοίαρχος του ναυτικού τον ζότταξε μιά στιγμή, ύστερα έβρασε στην τσέπη του το περσιτοφούμ και χωρίς να καταδεχθί να πη άλλη λέξι, έκανε μεταβολή και έφυγε...

Glaude Farré

Έβλεπε πολέμους, μάχες...

Νύχτα φθινοπώρου

Η νύχτα λάμει άπόψε ζάτο απ' τη σελήνη του φθινοπώρου... Ένα φός γεμάτο από ποθο, γεμάτο από έρωτα ζόνενα γόφο στον ποταμό, στον κήπο, στα λουλούδια...

Και μιά γαλήνη στην ψυχή μου, μιά ιερή γαλήνη. Τι ήσιχία παντού. Κάπου-ζάλοιο άζούξ απ' τον ποταμό τον ήχο των ζουπιών...

Και τίποτ' άλλο...
Και η σελήνη προζοφεί ψυχρά και ύπεροφάνα...
Και η νύχτα κωμαφόνει ζάτο απ' το ζήοιο της φώς...
Είνε νύχτα φθινοπώρου.
Είνα μιά νύχτα γεμάτη από ποθο και από έρωτα...

Έ λ π ί δ α

Νά ! ήθε η στιγμή, που θ' άνοίξουν πάλι και τόρα πίνθη των κροσσιών της άχής του ποταμού μας.

Ό ! πός στα βάθη των νεφών καθορητίζονται τα μολεβένα σύννεφα...

Πώς τρέχον τα μολεβένα σύννεφα. Το έξρο, το έξρο αγαπημένη...

Προσμένο τη στιγμή που θα φανή η έλαφρή βαροζούλα σου... Από την άχρη έκείνη θα φανή...

Ό ! τί στιγμή ! Δεν σκέπτομα, αγαπημένη, δεν έχω πιά τη δύναμη να σε σρεφθώ... Έκατατιζό μόνο προσμένο...

Προσμένο τη στιγμή που θα φανή η βαροζούλα σου έκείνη...

Και το λουλούδι έκεινο...

Κοτάχτε την όμζλη πός άπλώθηκε άποψε... Κανείς δεν είδε άποψε τα λουλούδια του κήπου... Τα τώλιξε όλα η όμζλη στα φρεσί της.

Και το λουλούδι έκεινο που μοιρασε μαζί : Ποιος έφρι τι θ' άπόνηξ ! ποιος έφρι ! Όλα πνιγέσαν ζάτο απ' το σποτάδι...

Και την άγάπη σου που άποζήτο την έπνιξεξ κι' αυτήν άποψε... Την έπνιξεξ χωρίς καλό - κακό να την γενοφμε...

Μα την άφή, όταν ό ήλιος θα φωτίση και πάλι τα λουλούδια του κήπου...

Και το λουλούδι έκεινο θα ζήτηση και πάλι να μάζ βοή...

Πού θάπρεπε να σε γεφρω, φούαία μου !..

Κανείς δεν θα μορσέη να μου πη ! Κανείς...

Κι' έγώ τρελλός απ' το καζό μου, θα έπιστοφρω στον κήπο μόνοξ.

Και το λουλούδι θα με ίδη έτσι μόνο. Και θα πεθάνη από τον πόνο τον πολύ...

ΠΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟ ΡΟΛΟΪ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η Δούζισσα του Ουέστμινστερ, έχει ένα ρολοί το όποιον το έπροσφερε ως γαμήλιον δώρον που ζοστιζει 10.000 λίρες. Στο κέντρον του πολύτιμου αυτού ρολογιού, είναι ένα μεγάλο διαμάντι και γόφο-γύφο το περιβάλλει ένας κούλος από ρουμινία και μαργαριάρια. Ο Σφο Ζαρντιν έχει ένα ρολοί το όποιον αξίζει 9.500 λίρες. Μεταξύ των δώρον που έκανε ο τελευταίος Λούξ της Σουδεολάνδης στην δούζισσα Ντουάξερ ήτανε κι' ένα κροσταλλένιο ρολοί το όποιον έθωμιάζετο για τη λεπτή τέχνη που ήταν κωμομένο. Η ρόδες του ήταν κατασενασμένες από θαμπό κροσταλλο και κάθε άζονας είχε το χρώμα του ρουμινιού. Ο φροδείκτης κι' ο λεπτοδείκτης ήταν από κροσό. Το ρολοί αυτό ζοστιζε 3.000 λίρες. Πρό έτών ένας φρολογοποιός είχε κάνει ένα περσιτοφούμ ρολοί το όποιον ζοστιζε 1500 λίρες. Ήταν έπινητήσιο, έδειχνε τα δευτερόλεπτα, κτυπούσε τις φρες, την πρώτη μέρα της έβδομάδος και του μηνός, και κάθε 29ην Φεβρουαρίου... εκπυροσροτοφσε, ύπενημίζοντας το Δίσεστον έτος.